

ubemidlet Samfund, men der er saa stor Energi og Dygtighed i denne Befolkning, at jeg ikke tvivler om, at de nok vil vide at fyldestgøre de Fordringer, der i pekuniær Henseende kunne stilles til dem. Silkeborg har, trods de store Betingelser, der var for Fremvæksten af en Handelsplads paa det Sted, den blev lagt, kun arbejdet sig frem til 4,000 Indbyggere, medens Esbjerg i dette Øjeblik tæller over 7,000. Med Hensyn til disse Indbyggeres Evne til at bære de Byrder, Lovgivningsmagten paalægger dem med Hensyn til kommunale Indretninger, maa jeg maasse endnu bemærke, som jeg har allerede sagt, at Børn i en Alder af under 14 Aar udgøre omtrent Halvdelen af Befolkningen. Jeg skal endnu fremhæve, at Antallet af Skatteydere i dette Øjeblik kun udgør ca. 17 pCt. af Indvaanernes Antal, og af disse 17 pCt. findes der kun c. 30 Skatteydere, der betale over 200 Kr. om Aaret i Skat af en Befolkning paa over 7,000 Indvaanere. Endelig skal jeg bemærke som Bevis for, hvor lidet formaerende Befolkningen maa være i denne By, at af de 7,000 Indbyggere er henimod Halvdelen flyttet til Byen i de sidste 5 Aar, og blandt Indflytterne findes der omtrent ikke en eneste formuende Mand, det er lutter ubemidlede Folk, som komme til Byen, Arbejdere, som nedsatte sig der. Det er de Oplysninger, jeg har fra Stedet selv. (Modsigelse af R. Nielsen). Ja, Undtagelsen bestyker kun Reglen, men i alle Tilfælde er det gennemgaaende ubemidlede Folk, der komme til Byen for at nedsatte sig der, og i de allerfleste Tilfælde selvfølgerlig Folk, der medbringe Gæld; deres Fortid ofte tvivlsom, deres Gæld i Reglen utvivlsom. Jeg har i det væsentligste udtaalt de Ting, som jeg mener maa berettiget Esbjerg By til at andrage om at faa et saadant Laan, jeg har nævnt en Del af de Arbejder, som det i en nær Fremtid vil blive paalagt Byen at udføre, og som det vil være en Nødvendighed for den at udføre, og jeg skal endnu kun erindre om, at Esbjerg By er jo fremstaaet omkring en Havn, skabt af Staten. Som By har den kæmpet sig frem under Modstand, saa at sige fra alle Sider, undtagen fra Landbrugets Side, som ikke har haft Evne til at støtte den særlig som By. Den er fremvokset under Modstand naturligvis fra Byerne paa Østfiden, fra de gamle Havne, den er vokset frem under Modstand fra Aarhus og fra Omegnen af Aarhus og lige op til den inirtlede Spids paa Børsbygningen i Kjøbenhavn; først lidt efter lidt har det for Landets Indbyggere, særlig Jordbrugerne, vist sig, hvor stor Betydning denne Havn har. Den kan imidler-

tid kun faa sin rette Betydning i det Øjeblik, der danner sig en By omkring den, der er i Stand til at udvikle et smukt og kraftigt Handels- og Industriliv, og trods al den Modstand, der altsaa har været, har den jo vokset sig saaledes frem ogsaa i Folks Bevidsthed, at jeg næsten tror at turde sige, at selv i Aarhus begynder man nu at faa Øjet op for den store Nytte, denne Havn kan blive til ogsaa for Østfiden. Men ønsker man da, at der skal vokse en dygtig og energisk Befolkning frem der, maa man ogsaa faa stabe Betingelser derfor i og for Byen, og jeg beder det høje Ting og den ærede Minister om at ville se velvillig paa dette Forslag, som her er stillet paa Finansloven om et Laan paa 300,000 Kr. rentefrit for Byen, men med Afdrag af 4 pCt. i 25 Aar. Jeg vil kun tilføje, at Vædringsforslaget til Finanslovsforslaget er fremkommet efter indtrængende Opfordring fra selve Byen og efter et Andragende, som ligger hos Ministeren, og som vistnok for Resten ogsaa er forelagt det ærede Finansudvalg — det ved jeg nu ikke bestemt. Hermed tillader jeg mig paa det varmeste at anbefale Sagen til den ærede Ministers og det høje Tings Velvilje.

Indenrigsministeren (Hørring):

Det ærede Finansudvalg har været enig om at fraraade det af Indenrigsministeren foreslaaede Lønningstillæg til de tre Statskonsulenter, nemlig til Konsulenterne for den svære Hesteavl og til de tvende Husdyrbrugskonsulenter. Det af mig i saa Henseende stillede Forslag var fremtaalt ved en Henvendelse fra det fgl. Landhusholdnings-selskab, under hvilket jo de nævnte Konsulenter fortere. Jeg kan kun beklage Udvalgets Stilling i saa Henseende, fordi jeg tror, at Konsulenterne have et billigt Krav — selvfølgerlig intet Netkrav, men dog et billigt Krav — paa at faa deres nuværende Lønninger forbedrede, og tillige fordi det efter min Opfattelse ikke vilde være en god Økonomi, hvis man ikke tænker paa at stille Konsulenterne bedre i rette Tid. Det maa jo vel erindres, at da Statskonsulentvirksomheden blev oprettet, begyndte man ingenlunde paa bar Grund. Man kendte i Virkeligheden denne Virksomhed i Forvejen, idet det fgl. Landhusholdnings-selskab selv havde begyndt Virksomheden for egen Regning. Der var den Gang Konsulenter alene sorterende under Landhusholdnings-selskabet. Disse Konsulenter vare da stillede saaledes, at de vel begyndte med en lavere Løn, saa vidt jeg husker af 2,000 Kr., men at de forholdsvis hurtig kom noget højere op, nemlig efter et Par Aars Forløb, naar man